

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/56/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1717203819
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1717203819.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Milana Chalupku a členov senátu JUDr. Juraja Považana a JUDr. Janky Richterovej v právnej veci žalobcu: P. V., nar. X.X.XXXX, trvale bytom: I. XX, V., proti žalovanému: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom: Mlynské Nivy 1, Bratislava, IČO: 31 320 155, zastúpenému advokátskou kanceláriou ČERNEJOVÁ & HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, Bratislava, IČO: 36 857 513, o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 497,37 eur, na odvolanie žalobcu voči rozsudku Okresného súdu Pezinok, č.k. 4Csp/61/2017-204 zo dňa 20.11.2018, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
Žalovanému sa priznáva náhrada trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému priznal súd plný nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie právne odôvodnil podľa § 3 ods. 1, § 39, § 43a, § 43c, § 44 ods. 2, § 44 ods. 2, § 52, § 53, § 456, § 107 Občianskeho zákonníka, § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a vecne tým, že žalobou zo dňa 5.6.2017, doručenou súdu dňa 6.6.2017, sa žalobca domáhal pôvodne proti žalovanému 1/ - Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom v Kežmarku, Hlavné námestie 12, IČO: 35 923 130, a žalovanému 2/ - Všeobecná úverová banka, a.s., vydania bezdôvodného obohatenia zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXX zo dňa 27.12.2013, uzatvorenej so žalovaným 1/, ktorého právnym nástupcom je žalovaný 2/, a to v sume 497,37 eur.

3. Súd podľa ust. § 180 CSP vykonal vo veci dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ako sú uvedené vyššie a zistil nasledovný skutkový stav. Dňa 16.12.2013 žalobca, ako spotrebiteľ, vlastnoručne vyplnil a podpísal žiadosť o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požičovňa a tú odoslal žalovanému, ktorý ju schválil a podpísal dňa 27.12.2013, následkom čoho došlo medzi nimi k uzavretiu zmluvy o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty, na základe ktorej sa žalovaný, ako veriteľ, zaviazal poskytnúť žalobcovi, ako spotrebiteľovi, spotrebiteľský úver revolvingového typu, vo výške úverového rámca 2 400,- eur, ktorý sa žalobca zaviazal splatiť v splátkach po 80,- eur mesačne, s termínom splatnosti splátok v 15. deň príslušného kalendárneho mesiaca s tým, že súčasťou predmetnej úverovej zmluvy sú obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s., cenník a potvrdzujúci list. Úverová zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú a to za nasledovných dohodnutých podmienok: ročná úroková sadzba (variabilná): 22,80 %; mesačná úroková sadzba: 1,90 %; priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty: 25,09 %; celkové náklady spotrebiteľa, spojené so spotrebiteľským úverom: 324,87 eur; celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť: 2 724,87 eur. Žalobca

splatil celý poskytnutý úver v septembri 2014, pričom presný časový okamih, kedy sa žalobca dozvedel o ním tvrdenom údajnom úmyselnom bezdôvodnom obohatení na strane žalovaného, nebol doposiaľ v konaní žalobcom tvrdený a teda ani preukázaný.

4. Ako vyplýva z obsahu žalobného návrhu vo vzťahu k vyššie citovaným zákonným ustanoveniam, v tomto spore sa žalobca domáha proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 497,37 eur z titulu absolútnej neplatnosti/neexistencie úverovej zmluvy, resp. bezúročnosti a bezpoplatnosti úverovej zmluvy, uzatvorenej so žalovaným, ktoré sú zapríčinené tak absenciou náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj tým, že predmetná úverová zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, spôsobujúce hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Nakoľko v priebehu konania žalobca jednoznačne neustálil, či sa svojho nároku domáha z titulu neplatnej (t.j. neuzavretej) úverovej zmluvy, alebo z titulu bezúročnosti a bezpoplatnosti platne uzavretej úverovej zmluvy, súd, s cieľom ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spore, musel najskôr prejudiciálne posúdiť, či bola predmetná zmluva platne uzatvorená a až potom posúdiť, či v prípade platne uzavretej zmluvy z jej obsahu, vzhľadom na prípadnú absenciu zákonných náležitostí, vyplýva fikcia bezúročnosti a bezpoplatnosti úveru a to podľa vyššie cit. ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

6. V intenciách vyššie citovaných ust. § 43a, § 43c, § 44 OZ vyplýva, že predpokladom vzniku zmluvy je návrh toho, kto mieni uzavrieť zmluvu. Návrh zmluvy musí byť prejavom vôle smerujúcej k uzavretiu zmluvy, musí byť adresovaný, určitý. Včasný vyhlásenie osobou, ktorej bol návrh určený, a z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu. Ide o jednostranný adresovaný právny úkon adresáta návrhu, ktorým akceptuje návrh (ofertu) v jeho celom rozsahu (obsahu), a tým prejavuje súhlas s uzavretím zmluvy. Forma tohto včasného vyhlásenia nie je predpísaná, okrem prípadov, keď ju určuje zákon alebo dohoda účastníkov. Platným prijatím návrhu na uzavretie zmluvy je zmluva uzavretá a nadobúda účinnosť. Dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné podstatné zmeny, ktoré sú obsiahnuté v prijatí návrhu na uzavretie zmluvy, sa považujú za nový návrh adresáta pôvodného návrhu a súčasne platí, že takýto prejav vôle je aj odmietnutím návrhu (oferty). Uvedené bráni tomu, aby zmluva vznikla inak, než na základe konsenzu zmluvných strán.

7. Z nedostatočne určitej/zrozumiteľnej, ba miestami až chaotickej argumentácie žalobcu vyplýva, že ten spochybňuje aj samotnú existenciu úverovej zmluvy a to v dôsledku toho, že zmluva nebola uzavretá písomne, s čím sa súd nemôže stotožniť, nakoľko ako vyplýva z čl. II. bod 1, 2 OP: „Zmluva sa uzatvára na základe žiadosti klienta. Žiadosť, spolu s dokladmi vo forme požadovanej bankou, klient doručuje správcovi v podobe bankou predpísaného tlačiva, ktoré poskytuje, resp. sprístupňuje klientovi správca. Prijatím a schválením žiadosti zo strany banky sa žiadosť stáva zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. vydávanej v spolupráci so správcom. Pokiaľ v zmluve nie je výslovne uvedené inak, zmluva sa stáva platnou a účinnou dňom jej podpísania zo strany banky. Banka bez zbytočného odkladu informuje klienta o uzavretí zmluvy vydaním potvrdzujúceho listu o schválení žiadosti a uzavretí zmluvy a zaslaním jedného vyhotovenia zmluvy. Potvrdzujúci list je súčasťou zmluvy. Zmluva je rámcovou zmluvou podľa zákona o platobných službách.“

8. Z predložených listinných dôkazov, pripojených k žalobe, je nepochybné, že to bol práve žalobca, ktorý z vlastnej vôle inicioval uzavretie úverovej zmluvy so žalovaným tým, že sám vyplnil a podpísal žiadosť, ktorú následne doručil žalovanému, ktorý ju prijal, schválil žalobcovi úverový rámec 2 400,- eur a podpísanú žiadosť doručil žalobcovi. V naznačenom smere teda neobstojí ani tvrdenie žalobcu o tom, že rozdielne dátumy na úverovej zmluve by mali spôsobovať jej neplatnosť, nakoľko zo žiadnych zákonných ustanovení nevyplýva povinnosť podpísať zmluvu oboma stranami v rovnaký deň. Zároveň je irelevantná aj argumentácia žalobcu, spočívajúca v tom, že nebol oboznámený a vlastnoručne nepodpísal všetky prílohy/súčasti žiadosti (t.j. obchodné podmienky, cenník, potvrdzujúci list), keďže v čl. V. bod 9 žiadosti (ktorý je uvedený na tej strane žiadosti, ktorá je vlastnoručne podpísaná žalobcom) žalobca vyhlásil, že sa pred jej podpísaním oboznámil s obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou žiadosti, súhlasí s nimi a zaväzuje sa ich dodržiavať, ako aj s cenníkom, ktorý je prílohou žiadosti, štandardnou a sankčnou úrokovou sadzbou, čo žalobca potvrdil svojím vlastnoručným podpisom. S týmto vyhlásením žalobcu je v príkrom rozpore jeho ďalšie tvrdenie, uvedené vo vyjadrení zo dňa 28.5.2018: „Tieto podmienky ani nečítala, keby som ich aj prečítala, určite by som im nerozumela, čo sa dá považovať zo strany žalovaného za nekalú obchodnú praktiku uzákonenú v zákone o ochrane spotrebiteľa.“ Nemôže byť na ujmu žalovaného /veriteľa/, že sa žalobca /spotrebiteľ/ ako ten, kto sám a dobrovoľne inicioval uzavretie zmluvného úverového vzťahu so žalovaným, dôkladne a vopred neoboznámil so všetkými komponentmi

žiadosti/zmluvy, hoci na to mal dostatok času a možností, keďže zmluvu uzavrel na diaľku, žiadosť vyplnil a podpísal v pohodlí svojho domova a bez účasti žalovaného, ktorý by ho akýmkoľvek spôsobom ovplyvňoval, či „nútil“ podpísať zmluvu, pričom v prípade akýchkoľvek nejasností žalobcovi nič nebránilo v tom, aby sa obrátil na žalovaného, resp. inú osobu znalú danej problematiky. V uvedenom smere súd konštatuje, že nemožno nad rámec zákona poskytnúť ochranu konaniu spotrebiteľa, ktoré možno hodnotiť ako nezodpovedné a ľahkovážne, a to len preto, že žalobca, resp. strana sporu má postavenie „spotrebiteľa“. Úlohou súdov v spotrebiteľských sporoch je poskytnúť spravodlivú ochranu priemernému spotrebiteľovi a nie definovať spotrebiteľa ako jedinca bez rozumu. Priemerný jedinec, nepozbavený spôsobilosti na právne úkony, musí a má byť obozretný vo svojom konaní, pretože jeho primárnym pudom je ochrana seba samého.

9. Pre úplnosť súd uvádza, že písomná forma právneho úkonu predpokladá existenciu dvoch náležitostí a to písomnosti a podpisu. Žiaden právny predpis ale nestanovuje, kde má byť podpis na listine, ktorá zachyčuje písomný prejav vôle, umiestnený. Princíp, že text písaný pod podpisom nereprezentuje relevantný prejav vôle osoby, ktorá sa podpísala, sa podľa ustálenej súdnej praxe i odbornej literatúry vzťahuje bezvýnimočne iba k osobitným právnym úkonom, typicky k závetu, ohľadne iných súkromných listín nevládnou požiadavky tak prísne, lebo je treba dať prednosť vážne mienenému a obsahovo nezávadnému prejavu vôle pred prílišným formalizmom. Súčasťou písomne uzavretej zmluvy sa tak stávajú i listiny, označené v rámci zmluvných dojednaní za súčasť zmluvného textu, i keď neboli podpísané. Obdobne i podľa ustálenej judikatúry Ústavného súdu SR (nález I. ÚS XXX/XXXX zo dňa 3.7.2008, nález I. Ú. XXX/XXXX zo dňa 1.4.2015) základným princípom výkladu zmlúv, resp. právnych úkonov, je priorita výkladu, ktorý nezakladá neplatnosť zmluvy pred takým výkladom, ktorý neplatnosť zmluvy zakladá, ak sú možné oba výklady. Z uvedeného teda vyplýva, že iba samotná skutočnosť, že zmluvné strany v danom prípade podpísali iba líčnu stranu úverovej zmluvy a všeobecné obchodné podmienky, ktoré boli na líčnej strane vyhlásené za neoddeliteľnú súčasť zmluvy, nie sú potom stranami podpísané, nespôsobuje neplatnosť dojednaní obsiahnutých vo všeobecných obchodných podmienkach. /z rozsudku Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co 412/2012 zo dňa 9.7.2013/.

10. Súd, po podrobnom prieskume obsahu predmetnej úverovej zmluvy vrátane všetkých jej súčastí/komponentov, ktorými sú žiadosť o aktiváciu kreditnej platobnej karty, obchodné podmienky, cenník a potvrdzujúci list, považuje za preukázané, že predmetná úverová zmluva bola bez akýchkoľvek pochybností platne uzavretá v písomnej forme, keďže samotný žalobca priložil k žalobe žiadosť o aktiváciu kreditnej platobnej karty, ním riadne a vlastnoručne vyplnenú a opatrenú jeho vlastnoručným podpisom, ktorá sa okamihom jej schválenia zo strany žalovaného stala úverovou zmluvou. Ďalej teda skúmal, či predmetná platne uzavretá úverová zmluva obsahuje všetky náležitosti, predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch (§ 9 ods. 2), v znení platnom a účinnom v čase jej uzavretia, pričom súd nedospel k zisteniu, že by v predmetnej úverovej zmluve absentovala niektorá z náležitostí zmluvy podľa vyššie cit. ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, preto ju nemohol postihnúť sankciou bezúročnosti a bezpoplatkovosti v zmysle príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch (§ 11).

11. Náležitosti zmluvy podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré sú vyžadované zákonom na platné a účinné uzavretie tohto typu spotrebiteľskej zmluvy (revolvingový úver), sú splnené nasledovne:

a) druh spotrebiteľského úveru,

- uvedené v čl. I. obchodných podmienok pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a. s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a. s. (ďalej len „OP“) - Revolvingový úver je spotrebiteľsky úver poskytovaný na základe zmluvy, ktorého úverový rámec sa obnovuje každou došlou úhradou.

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresa trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľsky úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

- uvedené v žiadosti o aktiváciu Pôžičkovej karty Slovenská požíčovňa (ďalej len „žiadosť“),

c) adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

- uvedená v čl. VII. OP,

d) meno, priezvisko a adresa trvalého pobytu spotrebiteľa,

- uvedené v žiadosti,

f) doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- podľa čl. X. bod 60 OP - Zmluva, ktorej súčasťou sú tieto Obchodné podmienky, sa uzatvára na dobu neurčitú.

V súvislosti s touto náležitosťou súd uvádza, že revolvingový úver je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a dlžník čerpá a môže tak trvať neurčitú dobu. /rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 95/2010 zo dňa 27.1.2011, rozsudok Okresného súdu vo Zvolene sp. zn. 15C 26/2016 zo dňa 26.5.2016/

g) celková výška a konkrétna mena spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- úverový rámec predstavuje 2 400,- eur, uvedené vyplýva zo žiadosti a potvrdzujúceho listu, pričom podmienky upravujúce čerpanie úveru sú bližšie uvedené v čl. II. - V. OP,

- v potvrdzujúcom liste je uvedené, že „Klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca dňa 1.1.2014.“.

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cena tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

- uvedené v žiadosti, aj v čl. I. OP,

i) úroková sadzba spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- zo žiadosti, ako aj z potvrdzujúceho listu vyplýva výška úrokovej sadzby 1,9 % mesačne a 22,80 % ročne, pričom podľa čl. V. bod 10 žiadosti ide o variabilnú výšku štandardnej úrokovej sadzby; čl. VI. OP; výška úrokovej sadzby je uvedená aj v cenníku (bod 15.20),

j) ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

- podľa čl. V bod 1 žiadosti predstavuje celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sumu 2 724,87 eur; v žiadosti, ako aj v potvrdzujúcom liste je uvedený indikatívny výpočet RPMN. Z ustálenej judikatúry všeobecných súdov vyplýva, že pri tomto type spotrebiteľského úveru neuvedenie konkrétnej výšky RPMN nemôže mať za následok bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru. Keďže revolvingový úver je charakteristický tým, že sa čerpá a dopĺňa priebežne, v dôsledku čoho sa menia aj údaje, potrebné pre výpočet RPMN, nie je preto ani možné uviesť konkrétnu výšku RPMN, teda postačuje uviesť spôsob výpočtu RPMN. /rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 95/2010 zo dňa 27.1.2011, rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co 94/2013 zo dňa 10.12.2013, rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C 26/2016 zo dňa 26.5.2016, rozsudok Okresného súdu Stará Ľubovňa sp. zn. 3C 142/215 zo dňa 11.11.2015/

k) výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- mesačná splátka v sume 80,- eur, splatná 15. deň v kalendárnom mesiaci, vyplýva z čl. III. a čl. V. bod 2 žiadosti, čl. V. OP, V súvislosti so splnením tejto náležitosti sa nevyžaduje, aby bol v zmluve uvedený presný rozpis každej jednotlivéj splátky, nakoľko v súlade s aktuálnou judikatúrou je potrebné aplikovať eurokonformný výklad Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere zo dňa 23.4.2008 /rozsudok SDEÚ zo dňa 9.11.2016, sp. zn. C-42/2015 - Home Credit Slovakia, a.s. proti Klára Biróová/. Uvedeným sa v rámci svojej rozhodovacej činnosti zaoberali aj vyššie súdne authority, konkrétne Krajský súd v Banskej Bystrici /rozsudok sp. zn. 17Co 151/2012 zo dňa 19.9.2012, sp. zn. 6Co 315/2012 zo dňa 20.12.2012, sp. zn. 16Co 785/2015 zo dňa 12.1.2017, sp. zn. 16Co 616/2015 zo dňa 12.1.2017, sp. zn. 17Co 963/2015 zo dňa 14.12.2016/, Krajský súd v Prešove / rozsudok sp. zn. 1Co 39/2016 zo dňa 11.4.2017, sp. zn. 14Co 56/2016 zo dňa 6.7.2017/, Krajský súd v Nitre /rozsudok sp. zn. 15Co 64/2016 zo dňa 25.1.2017/ a aktuálne aj Najvyšší súd SR, z uznesenia ktorého vyplýva, že nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky /uznesenie NS SR sp. zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018, uznesenie NS SR sp. zn. 4Cdo 211/2017 zo dňa 23.4.2018/.

- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- uvedené v čl. V. bod 27 a nasl. OP,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- uvedené v čl. V. a VI. OP,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- uvedené v čl. VI. OP a v cenníku (bod 12),
- o) úroková sadzba, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- uvedené čl. VI. OP a v cenníku (bod 15.25),
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- uvedené v čl. V. bod 34, 35 OP,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- ide o nepovinné úverové poistenie (poistenie schopnosti splácať) typu A, ktoré je uvedené v potvrdzujúcom liste a v čl. VII. žiadosti,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- uvedené v čl. IV. bod 24 OP,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- uvedené v čl. X. OP,
- v) informácia o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- uvedené v čl. XI. OP,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehota, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- uvedené v čl. X. bod 64 OP, ako aj v čl. V. bod 17 žiadosti,
- x) názov a adresa príslušného kontrolného orgánu - uvedené v čl. XIII. bod 84 OP,
- y) priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platná ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnená podľa za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
- uvedené v čl. V. bod 3 žiadosti (hodnota 25,09 %).

12. Považujúc za preukázané, že predmetná úverová zmluva bola platne uzavretá v písomnej forme a obsahuje všetky zákonné náležitosti, súd ďalej skúmal, či zmluva nie je neplatná v zmysle ust. § 39 OZ, resp. či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky v zmysle ust. § 53 OZ. Žalobca vo svojej doterajšej argumentácii neuviedol, z ktorých konkrétnych dôvodov by mala byť zmluva neplatná, obmedzil sa len na všeobecné tvrdenia o tom, že žalovaný použil predtlačenu, formulárovú a štandardizovanú zmluvu, obsah ktorej žalovaný vopred pripravil v neprospech spotrebiteľa, bez možnosti ovplyvniť jednotlivé zmluvné ustanovenia, v dôsledku čoho bol žalobca nútený podpísať celý obsah zmluvy jedným podpisom tak, ako aj ostatné dodatky, preto je zmluva v rozpore s dobrými mravmi a že žalovaný používa v zmluvách nekalé obchodné praktiky, čím opätovne porušuje zákon a poškodzuje spotrebiteľov.

13. Po dôkladnom preskúmaní predloženej úverovej zmluvy a všetkých jej súčastí má súd za to, že tá svojím obsahom a účelom neodporuje zákonu, neobchádza ho, nie je v rozpore s dobrými mravmi a neobsahuje žiadne neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, preto nemôže byť v tomto ohľade neplatná. Kreditnú platobnú úverovú kartu možno považovať za štandardný bankový produkt, pričom bolo výlučne na slobodnom uvážení žalobcu, či sa ho rozhodne využívať za podmienok, uvedených v

žiadosti, alebo nie. Porovnávajúc výšku dohodnutej pohyblivej úrokovej sadzby, meniacej sa v závislosti od vývoja na trhu a ktorá je pri tomto revolvingovom type úveru bežná, so štatistickými údajmi Národnej banky Slovenska má súd za to, že odplata, požadovaná žalovaným za poskytnutie úveru, nie je v rozpore s dobrými mravmi a zodpovedá trhovým podmienkam, platným v čase uzavretia predmetnej zmluvy.

14. Pokiaľ ide o žalobcom namietanú veľkosť a čitateľnosť písma, súd uvádza, že veľkosť písma v spotrebiteľských zmluvách na najmenej 1,9 mm upravila až novela zo dňa 28.5.2014, kedy bolo schválené nariadenie vlády SR č. 141/2014 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa nariadenie vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia OZ. Príslušná časť novely nadobudla účinnosť až 1.1.2015, pričom všeobecné ust. § 53c OZ, ktoré aktuálne sankcionuje zmluvu s nečitateľným písmom jej neplatnosťou, v čase uzatvorenia predmetnej úverovej zmluvy ešte ani neexistovalo, preto nemožno vyhovieť ani tejto námietke žalobcu a z tohto dôvodu považovať zmluvu za neplatnú.

15. Podľa žalobcu ustanovenie v zmluve, podľa ktorého sa zásielka zasielaná poštou spotrebiteľovi považuje za doručeníu, ak sa spoločnosti vráti ako nedoručená a to aj vtedy, ak sa spotrebiteľ o doručovanej zásielke nedozvedel, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, keďže z ust. § 45 ods. 1 OZ vyplýva, že prejav vôle vrátane písomností je účinný voči adresátovi až od okamihu, keď sa dostane do jeho sféry dispozície. S uvedeným tvrdením sa súd nemôže stotožniť, dôvodiac tým, že: „Všeobecnou požiadavkou toho, aby bolo možné písomnosť považovať za doručeníu je, aby adresát mal objektívnu možnosť sa s touto oboznámiť. Pokiaľ je obsahom zásielky právny úkon, potom sa zásielka považuje za doručeníu najmä jej prevzatím, ale aj vtedy, ak jej adresát bude mať objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom prejavu vôle v ňom vyjadrenej, t.j. akonáhle sa dostane prejav vôle do sféry jeho dispozície. Interpretácia procesných predpisov neprichádza do úvahy. V zmysle týchto, prejav vôle vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Prejav vôle pôsobí voči neprítomnej osobe od okamihu, keď jej dôjde.“ /uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 129/2010 zo dňa 28.1.2011/. Uvedené teda znamená, že písomnosť sa objektívne dostane do dispozície adresáta dňom uloženia zásielky na pošte, pričom tá sa považuje za doručeníu aj vtedy, keď si ju adresát v úložnej dobe nevyzdvihne.

16. Na margo žalobcom namietanej rozhodcovskej doložky, ktorá je „vsunutá“ do obchodných podmienok a má tak spôsobiť neplatnosť celej úverovej zmluvy, keďže ide o neprijateľnú zmluvnú podmienku, súd uvádza, že ani táto námietka nie je dôvodná. Čl. 69 obchodných podmienok pojednáva o mimosúdnom riešení sporov a rozhodcovskej doložke nasledovne: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy a v súvislosti s ňou, budú riešené dohodou strán. Na vyriešenie akéhokoľvek sporu, nároku alebo rozporu vzniknutého zo zmluvy alebo v súvislosti s ňou (vrátane všetkých otázok týkajúcich sa jej existencie, platnosti alebo ukončenia, ďalej len spory) klientovi týmto banka ponúka návrh na riešenie týchto sporov prostredníctvom Stáleho rozhodcovského súdu Slovenskej bankovej asociácie. V prípade, že tento návrh nie je zo strany klienta preukázateľne odmietnutý do 30 dní od uzatvorenia zmluvy, banka považuje rozhodcovskú zmluvu, formou rozhodcovskej doložky, za uzatretú a spory bude riešiť Stály rozhodcovský súd Slovenskej bankovej asociácie podľa jeho rozhodcovských pravidiel, ktoré sa na základe tohto odkazu stávajú súčasťou zmluvy. Sídлом rozhodcovského konania bude Bratislava. Jazykom rozhodcovského konania bude slovenský jazyk. Rokovací poriadok je zverejnený na C..W..sk <Z.:.W..sk>.“ Keďže žalobca vyhlásil a svojím vlastnoručným podpisom potvrdil, že sa pred podpisom žiadosti/zmluvy oboznámil s obsahom všetkých jej súčastí/komponentov a súhlasí s nimi, teda že sa oboznámil aj s obsahom obchodných podmienok, v ustanoveniach ktorých sa nachádza rozhodcovská doložka, nie je možné považovať toto dojednanie za neplatné, či v rozpore s dobrými mravmi, pričom uvedené zmluvné dojednanie dávalo žalobcovi ako spotrebiteľovi možnosť ho odmietnuť v určenej 30-dňovej lehote od uzavretia zmluvy, čo sa však nestalo a preto neobstojí tvrdenie žalobcu o tom, že spory s dodávateľom musia byť riešené výlučne v rozhodcovskom konaní, keďže žalobca mal od počiatku možnosť odmietnuť riešenie sporov rozhodcovským súdom, avšak z neznámych dôvodov tak neurobil, za čo nemôže v tomto smere pasívny žalobca /spotrebiteľ/ prenášať zodpovednosť na dodávateľa /žalovaného/ a sankcionovať ho neplatnosťou úverovej zmluvy.

17. V intenciách vyššie uvedeného má súd za to, že predmetná úverová zmluva bola medzi stranami sporu platne a účinne uzavretá, v predpísanej písomnej forme a po obsahovej stránke zodpovedá všetkým zákonným požiadavkám, preto ju ani nemožno postihnúť sankciou bezúčinnosti a

bezpoplatnosti. Žalobca teda nie je oprávnený domáhať sa proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia podľa ust. § 451 ods. 2 OZ, nakoľko všetky finančné plnenia, ktoré žalovaný prijal od žalobcu, prijal na základe platného právneho úkonu/dôvodu, ktorý neodpadol a preto súdu nezostávala iná možnosť, ako žalobu zamietnuť ako nedôvodnú v celom rozsahu s poukazom na to, že súd v konaní nezistil žiadne prípadné skutkové, či právne osobitosti tohto prípadu (čl. 2 ods. 3 CSP), na základe ktorých by sa mal odkloniť od ustálenej rozhodovacej činnosti vyšších súdnych autorít, ako je uvedené vyššie.

18. K žalovaným vznesenej námietke premlčania práva žalobcu požadovať od neho vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia súd uvádza, že tou sa, v nadväznosti na vyššie uvedené výsledky dokazovania, nie je viac potrebné a ani účelné zaoberať, nakoľko na to neexistuje právny dôvod / bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nevzniklo, preto žalobcovi nie je čo vydať/.

19. V uvedenom smere je potrebné uzavrieť, že ochrana spotrebiteľa nemôže byť bezbrehá a zájsť tak ďaleko, že ten nemusí niesť žiadne adekvátne dôsledky za svoje konanie, aj keď uzavrie akúkoľvek zmluvu, dokonca čokoľvek, čo sa prieči zdravému rozumu, v dôsledku čoho sa z úradnej povinnosti zbavuje svojej zodpovednosti. Taký postup orgánov ochrany práva je nielenže absolútne „nevýchovný“, paternalistický, ale aj absurdný a v rozpore so zásadou rovnosti, vigilanti bus iura scripta sunt (právo patrí bdelym), neminem laedere (nikomu neškodiť) a pod., ktoré by mali v podstate platiť aj pre „privilegovaného“ spotrebiteľa; opakom je potom neprípustné zvýhodňovanie dlžníka oproti veriteľovi, ktorému inak reálne hrozí riziko nevykorenenia ani len elementárneho nároku bez akéhokoľvek príslušenstva.

20. Proti predmetnému rozhodnutiu súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca, ktorý žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobca v rámci svojho odvolania poukazuje na čl. 144 Ústavy Slovenskej republiky, § 365 C.s.p. Žalobca opätovne trvá na tom, že so žalovaným žiadnu zmluvu neuzatvoril a že spornú žiadosť nie je možné považovať za zmluvu. V predmetnom prípade nebola dodržaná písomná forma so všetkými zákonom vyžadovanými náležitosťami. Žiadosť taktiež neobsahuje údaj o RPMN a taktiež termín konečnej splatnosti úveru a žalobca túto žiadosť taktiež považuje za v rozpore s § 9 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľoch. Žalobca ďalej poukazuje na to, že účinnosť zmluvy bola viazaná na splnenie odkladacej podmienky a to vydanie potvrdzujúceho listu a PIN kódu. Námietku premlčania zo strany žalovaného považuje žalobca za neprípustnú a nedôvodnú a za špekuláciu. V súvislosti s trovami žalobca uvádza, že pokiaľ bolo napadnuté rozhodnutie súdu vecne nesprávne nie je možné priznať náhradu trov žalovanému.

21. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný, ktorý má za to, že odvolanie žalobcu spočíva len v jeho neochote akceptovať právny názor súdu prvej inštancie a odvolanie obsahuje argumenty s ktorými sa už vysporiadal súd prvej inštancie. Žalovaný žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a zaviazal žalovaného na náhradu trov konania.

22. Odvolací súd, viazaný rozsahom (§ 379 C.s.p.) a odvolacími dôvodmi odvolania (§380 ods. 1 C.s.p.), preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

23. Súd prvej inštancie vo veci samej riadne zistil skutkový stav veci, vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 185 ods. 1, 2, 3 C. s. p.) z hľadiska posúdenia opodstatnenosti návrhu, výsledky vykonaného dokazovania správne zhodnotil (§ 191 C. s. p.) a na ich základe dospel k správnym skutkovým a právnym záverom, ktoré v napadnutom rozhodnutí aj náležite, jasne a výstižne odôvodnil (§ 220 ods. 1, 2 C. s. p.).

24. Vzhľadom na skutočnosť, že odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, obmedzil odvolací súd odôvodnenie potvrdzujúceho rozhodnutia na konštatovanie správnosti dôvodov uvedených súdom prvej inštancie v zmysle ust. § 387 ods. 2 C.s.p.

25. V súvislosti s odvolaním žalobcov odvolací súd poukazuje na to, že v rámci svojho odvolania žalobca neprezentuje žiadne podstatné tvrdenia, s ktorými by sa už nevyporiadal súd prvej inštancie. Pre doplnenie odvolací súd uvádza, že sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie.

26. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 C. s. p. ako vecne správny potvrdil.

27. O trovách odvolacieho konania rozhodol súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s §255 ods. 1 C. s. p. V odvolacom konaní súd vzhľadom na to, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie úspešnému žalovanému priznáva náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.,. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

28. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p., § 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b/ ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c/ strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a/ pri riešení ktorej sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b/ ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c/ je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b/ napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c/ je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/ (§ 422 ods.1 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii (§ 427 ods.1 prvá veta C.s.p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods.2 C.s.p.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods.1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods.2 C.s.p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods.2 C.s.p.).